

Spørgsmaal, der ogsaa Gang paa Gang har givet Anledning til Strid baade her i Tinget under tidligere Forhandlinger om en Bane fra Skern til Skive og ligeledes i de i de senere Aar gentagne Gange nedsatte Jernbaneudvalg. Man kan ikke sige, at Udvalgsmedlemmerne her handler i Blinde, thi Udvalget sammen med den højtærede Minister har gentagne Gange været ovre at se paa Forholdene for at blive i Stand til at danne sig en begrundet Mening om, hvilken Retningslinie man burde vælge. Striden drejer sig om det Spørgsmaal, hvor vidt Banen skal føres fra Videbæk over Vildbjerg—Ørre—Feldborg til Skive, eller den skal følge den i Lovforslaget angivne Retningslinie: Vildbjerg—Aulum—Feldborg—Skive. Et Flertal indenfor Udvalget har, som det vil ses, indstillet, at man skulde ændre Retningslinien, som den er angivet i Lovforslaget, til Vildbjerg—Ørre—Feldborg—Skive. Der har — det maa jeg nævne i denne Forbindelse — fra den vidtstrakte Hedeegn Vest for Vildbjerg og Aulum været arbejdet ihærdigt paa at faa Banen ført op gennem disse Egne. Man har søgt at faa den ført over Abildaa i Stedet for over Vildbjerg, fra Abildaa til Aulum og derfra videre til Skive, men vi har indenfor Udvalget ikke ment at kunne imødekomme disse Ønsker. Ingen indenfor Udvalget har stillet Ændringsforslag derom. Derimod har hele Udvalget erkendt, at den paagældende Egn, Abildaa-Eggen, er meget vanskeligt stillet med Hensyn til Transportmidler, og ment, at det vilde være overmaade ønskeligt, om Regeringen og Rigsdagen kunde komme den i Møde paa den Maade, som det for øvrigt er foreslaaet i den Betænkning, som den saakaldte Mergelbane-Kommission nylig har afgivet, og jeg henstiller paa Udvalgets Vegne til den højtærede Minister, som ved Nedsættelsen af denne Mergelbane-Kommission har vist Interesse for hele dette Forhold, lejlighedsvis at søge denne Tanke realiseret.

Naar et Flertal, hvortil jeg hører, saa afgjort anbefaler at føre Banen over Ørre i Stedet for over Aulum — jeg maa nok have Lov til at nøjes med at nævne disse to Punkter —, er Grunden den, at man efter vor Overbevisning paa den Maade gavner den paagældende Egn mest. Det er saa ofte anført, at det var Synd mod Aulum, at man ikke fulgte Lovforslaget, som det foreligger for Tinget fra første Behandling, men Aulum har en Bane og kan med Hensyn til Kræv i denne Hen-

seende aldeles ikke komme i Betragtning. Kun i et eneste Sogn, nemlig Hodsager, kan der være Tale om, at man med nogen Grund kan finde, at man bliver forbigaaet ved Valget af den Retningslinie, som Flertallet foreslaar. Men ogsaa her har Mergelbane-Kommissionen stillet sig imødekomende, idet man ligeledes her indstiller til Regering og Rigsdag at yde Midler til at afhjælpe Trangen til Transportmidler, navnlig for Mergelens Vedkommende, ved Anlæg af saakaldte Transport- eller Mergelbaner. Naar man har Valget mellem at lade Skern—Skive-Banens Tog løbe ad det samme Spor som Holstebro—Herning-Banens Tog paa over 1 Mil og at føre Banen ud i et nyt Opland — hvor man tidligere paa en, synes jeg, mindre forsværlig Maade er blevet forbigaaet —, saa vilde jeg foretrække det sidste. Thi det er i Virkeligheden en Urimelighed, at Holstebro—Herning-Banen har faaet Station baade i Aulum og i Vildbjerg. Naar De ser paa Kortet, vil De opdage, at denne Bane slaar en mægtig Bue. Den løber fra Aulum næsten i Sydvest ned til Vildbjerg og drejer derfra i østlig Retning ind imod Herning. Den Gang Holstebro—Herning-Banen blev anlagt, blev den udmærkede Egn, der ligger omkring Ørre, som har den store, driftige Landsby Ørre til Midtpunkt, forbigaaet, og jeg synes paa uforsvarlig Maade forbigaaet. Nu staar vi overfor det Tilfælde, at vi kan gøre den Uret god, der efter min Mening da blev øvet, og saa bør vi ogsaa gøre det, saa meget mere, som vi faktisk ikke gør Uret, synes jeg, andetsteds. Vi kommer ganske vist ind i en noget øde Egn, naar vi forlader Ørre, op mod Simmelkær efter Feldborg; men vi har før set, at netop Anlæg af Baner i disse Egne betyder hurtig Opkomst, hurtig Fremgang for Erhvervslivet i disse Egne, og man skal ikke, tror jeg, for stærkt fra Modstanderne af den af os foreslaaede Retningslinies Side fordybe sig i den Opfattelse, at det er alt for øde Egne, man kommer ind i, naar man bevilger den af Flertallet foreslaaede Linie. Tværtimod er Forholdet vel ogsaa det, at tager man Oplandet som Helhed, er der neppe Tvivl om, at Banen har Udsigt til at give større Indtægt og komme bedre til at svare Regning, hvis man netop følger den af Flertallet foreslaaede Retningslinie.

Jeg skal med disse Ord anbefale Udvalgsflertallets Indstilling. Jeg skal varmt anbefale, at man vedtager, at denne Bane ikke alene anlægges, men ogsaa drives af